

Asia: VM183:00/2017 ja VM/1631/03.01.00/2018

Luonnos hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi julkisen hallinnon tiedonhallinnasta sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Ehdotetun lain tavoitteena on luoda perusta yhtenäisille menettelytavoille, joilla julkinen hallinto käsittelee hallussaan olevia tietoja. Tämä on kannatettavaa valtion viranomaisia koskien niiden hoitaessa tietohallintotehtäviä. Tämä on kuitenkin haastavaa jo viranomaistenkin kesken ja vaikka lakiesityksen tavoitteet ovat hyviä, lain soveltamisen tarpeellisuus työeläkealaa voidaan kyseenalaistaa. Työeläkevakuuttajat eivät kuulu valtion hallintoko-neistoon eivätkä voimassa olevan tietohallintolain piiriin.

Työeläkealaa koskeva sääntely sisältää jo merkittävältä osin samoja asioita koskevaa sääntelyä. Ehdotetun lain soveltaminen voisi myös aiheuttaa päällekkäisen sääntelyn aiheuttamia epäselvyyksiä tai ristiriitaisuuksia. Erityisesti yksityiset työeläkeyhtiöt, eläkesäätiöt ja -kassat sekä Merimieseläkekassa toimivat viranomaistoiminnasta poikkeavassa lainsäädäntöympäristössä. Niiden vastuut määräytyvät lainsäädännön lisäksi sopimusperusteisesti. Yksityisoikeudellisina toimijoina ja itsenäisinä rekisterinpitäjinä tietojenkäsittely ja siihen liittyvät velvoitteet määräytyvät vakuuttamisen, vakuutus sopimusten ja henkilö- ja vakuutusasiakkaiden palveluiden kehittämisen näkökulmasta.

EU:n tietosuojasetuksen mukaan yksityiset työeläkevakuuttajat ovat asetuksen sanktioiden piirissä. Tämä korostaa yksityisen rekisterinpitäjän tarvetta hallita säännöstöön liittyviä riskejä oman toimintansa kannalta, varsinkin kun viranomaiset eivät taas ole sanktioiden piirissä. Finanssivalvonta valvoo yksityisiä työeläkevakuuttajia niiden vakuuttamistehtäviin kytkeytyvien säännösten ja sopimusten näkökulmasta. Pidämme tärkeänä, että työ-eläkevakuuttajat pysyvät edelleen viranomaisten tietohallintoa koskevan sääntelyn, myös tiedonhallintalain ulkopuolella.

Toteamme myös, että kansallisessa tulorekisterissä keskeisin työeläkevakuuttamista koskeva henkilötieto, vuoden 2019 alusta ansiotieto ja vuodesta 2021 eläketieto, välittyy eri tietojen hyödyntäjinä oleville viranomaisille niiden tietojensaantioikeuksien mukaisesti. Katsomme, että myös tämä vähentää oleellisesti tarvetta liittää työeläkevakuuttajia tiedonhallintalain soveltamisalaan.

Esityksen tietopoliittisena tavoitteena on parantaa tietojen tehokasta luovuttamista ja käyttöä viranomaisten, muiden toimijoiden ja palvelujen välillä. Tietojen luovuttaminen eri toimijoiden välillä on jo osa normaalia työeläkealan toimintaa.

2. Arvionne lukuun 2 Nykytila

Nykyistä lakia julkisen tietohallinnon ohjauksesta (634/2011, tietohallintolaki) ei sovelleta sen 2 §:n ja 3 §:n mukaan työeläkkeitä toimeenpaneviin yhtiöihin ja yhteisöihin. Tähän ratkaisuun on päädytty erityisesti työeläkealan omasta tahdosta.

Työeläkelaeissa on säädetty työeläkelaitosten keskinäisistä tietojenluovutuksista ja työeläkelaitosten tietojenluovutuksista viranomaisille ja muille tahoille, joilla on lain mukaan oikeus saada työeläkelaitosten tai Eläketurvakeskuksen hallussa olevia tietoja. Kaikki näiden oikeuksien mukainen tietojen välittäminen on järjestetty suurimmalta ja tarpeelliselta osin tietojärjestelmäpohjaisesti. Eläketurvakeskuksesta annetussa laissa on myös säädetty Eläketurvakeskukselle velvollisuus edistää eläkelaitosten keskinäistä yhteistyötä sekä yhteistyötä muiden laitosten ja viranomaisten välillä.

Näkemyksemme mukaan työeläkealan tietojärjestelmien yhteentoimivuus muiden julkisen hallinnon tietojärjestelmien kanssa on nykyisessä muodossaan riittävän laajaa.

3. Arvionne lukuun 3 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Ehdotettua lakia sovellettaisiin myös yksityisiin yhteisöihin siltä osin kuin niihin sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain säännöksiä. Soveltamisalan laajentamista nykyisestä ei perustella muuten kuin soveltamisalan yhdenmukaisuudella julkisuuslain kanssa.

Yksityisten toimijoiden rinnastaminen viranomaisiin on perusteltua silloin, kun yhteisö lain perusteella hoitaa julkista tehtävää ja käyttää siinä tehtävässä julkista valtaa. Tällöin julkisuuslain ja hallintolain säännösten tehtävänä on turvata hallinnon asiakkaan oikeuksia. Tiedonhallintalaki ei sen sijaan samalla tavalla kohdistu hallinnon asiakkaisiin, vaan työeläkevakuuttajien sisäiseen toimintaan. Jokaisella eläkelaitoksella on omat ja erilliset ICT-järjestelmät ja niiden kehittäminen on jokaisen toimeenpanijan sisäistä toimintaa. Työeläkeyhtiöiden sekä eläkesäätiöiden ja eläkekassojen vakuutus- ja korvausjärjestelmät ovat osa asiakkaiden palvelutoimintaa, joiden eroilla nämä kilpailevat keskenään.

Esityksen tavoitteena on yhtenäistää julkisen hallinnon tiedonhallintaa koskevaa yleissääntelyä. Uusi tiedonhallintalaki kumoaisi kuitenkin vain nykyisen tietohallintolain ja arkistolain.

Työeläkevakuuttajille laki olisi uusi yleislaki eikä se vähentäisi työeläkealan omaa erityissääntelyä. Se ei myöskään useissa tilanteissa tulisi sovellettavaksi, koska alalla on omaa erityissääntelyä samasta asiasta. Tämän johdosta tiedonhallintalaki tuo turhaa päällekkäistä sääntelyä.

Ehdotuksen mukaan eri hallinnonalojen substanssilainsäädäntöön sisältyvä teknistä käyttöyhteyttä koskeva sääntely muuttuu sen johdosta, että ehdotetussa tiedonhallintalaissa säädetään tietojen luovuttamisesta teknisen rajapinnan avulla. Työntekijän eläkelain (395/2006) 210 §:ssä on säännökset tietojen antamisesta teknisen käyttöyhteyden avulla. Olemme sitä mieltä, että nykyinen sääntely on riittävää tietojen tekniseen luovuttamiseen, emmekä pidä tarpeellisena säätää teknisen rajapinnan pakollisesta käytöstä työeläkealalla. Katsomme myös, että työeläkealan erityisluonteen vuoksi teknisen käyttöyhteyden sääntely työeläkelaisissa turvaa paremmin tietojenkäsittelyn rajoittamisen välttämättömään. Yksityisillä työeläkealoilla kriteeristö ei tule pelkästään henkilötietojen käsittelystä, vaan myös liikesalaisuuksia koskevista säännöksistä. Lisäksi käsityksemme mukaan sosiaali- ja terveysministeriö ei ole tässä vaiheessa tarkastellut edellä mainittua pykälää suhteessa ehdotettavaan uuteen sääntelyyn.

Koska työeläkevakuuttajien ja valmisteilla olevan tiedonhallintalain rajapinta on työeläkevakuuttamistoiminnan erityisluonteen vuoksi hyvin vähäinen, työntekijän eläkelakiin voisi liittää mahdolliset välttämättömät viittaukset tiedonhallintalakiin.

5. Kommentit ja huomiot lakiehdotuksen lukuun 1 yleiset säännökset (pykälät 1-4 ja niiden yksityiskohtaiset perustelut)

Lakiesityksen 3 §:n 3 momentin mukaan tämän lain 4 §:ssä sekä 4-9 luvuissa olevia viranomaista ja tiedonhallintayksikköä koskevia säännöksiä sovelletaan yksityisiin henkilöihin ja yhteisöihin siltä osin kuin ne toimivat viranomaisen toimeksiannosta tai viranomaisen lukuun tai silloin, kun niihin sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia.

Lain soveltamisalaa koskevat ehdotetut säännökset eivät ole edelleenkaan ongelmattomia, vaikka lain 3 §:n 3 momenttia jälkikäteen on korjailtu ja sen seurauksena myös työeläkeyhtiöiden tapaiset julkisuuslain 4 § 2 momentin perusteella julkisuuslain soveltamisalaan julkisen vallan käyttämisen osalta kuuluvat toimijat tulivat pykälätekstinkin perusteella esitetyn lain soveltamisalan piiriin, yksityiskohtaisissa perusteluissa jo aiemmin asiasta todetun mukaisesti.

Kun lakia 3 § 3 momentin mukaisesti sovellettaisiin ”viranomaisen toimeksiannosta tai viranomaisen lukuun toimiviin yksityisiin henkilöihin tai yhteisöihin”, toisi se kaikki paitsi julkiseen hallintoon myös työeläkeyhtiöihin toimeksiantosuhteessa olevat alihankkijat lain soveltamisalan piiriin.

Työeläkeyhtiöthän ovat lakiesityksen 2 § 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia siltä osin, kun niihin sovelletaan julkisuuslakia. Tällä perusteella esimerkiksi kaikki tietotekniikkatoimittajat olisivat lain soveltamisalan piirissä ainakin siltä osin, kuin niitä käytettäisiin

esimerkiksi eläke- tai vakuuttamistoimintaan liittyvien tietojärjestelmien toimittamisessa, ylläpidossa tai niitä koskevissa käyttöpalveluissa.

Julkisuuslaissa viranomaisilla tarkoitetaan itsenäisiä julkisoikeudellisia laitoksia, joita jäsenistämme on Keva. Keva lausuu omalta osaltaan tiedonhallintalain soveltuvuudesta sen toimintaan.

Julkisuuslain mukaan mitä viranomaisesta säädetään, koskee myös lain nojalla annetun säännöksen perusteella julkista tehtävää hoitavia yhteisöjä, laitoksia ja säätiöitä niiden käyttäessä julkista valtaa. Maatalousyrittäjien eläkelaitokseen (Mela) julkisuuslakia sovelletaan tämän kohdan perusteella. Mela lausuu tiedonhallintalaista myös omalta osaltaan.

Lausumme siltä osin, kuin tiedonhallintalakia ehdotetaan sovellettavaksi työeläkevakuutusyhtiöihin, eläkesäätiöihin ja -kassoihin sekä Merimieseläkekassaan. Merimieseläkekassa ei anna omaa erillistä lausuntoa.

Näkemyksemme mukaan lain soveltamisalasta tulisi nykyistä vastaavasti rajata edelleen pois työeläkevakuutusta toimeenpanevat vakuutusyhtiöt, eläkesäätiöt, eläkekassat sekä Merimieseläkekassa. Tätä näkemystä perustellaan alla luvuittain sen mukaan kuin lakiehdotuksessa on ehdotettu.

Luonnoksen 4 §:ssä säädettäisiin tiedonhallinnan järjestämisestä tiedonhallintayksikössä ja 3 §:n mukaan sitä sovellettaisiin myös työeläkevakuuttajiin.

Työeläkevakuuttajien tietojärjestelmät ja niiden kehittäminen perustuu työeläketurvan toimeenpanoon ja siihen liittyviin kilpailun piirissä oleviin palveluihin. Tästä syystä lainsäädäntöympäristö poikkeaa luonnoksen 4 §:ssä esitetystä. Luonnoksen 4 §:n mukaiset veloitteet sinänsä hoidetaan lakien ja työeläkealaa koskevien erityissäännösten perusteella, mutta sääntely olisi päällekkäistä ja kohde olisi erilainen. Työeläkevakuuttajien veloitteet perustuvat lainsäädäntöön, työeläkealaa koskeviin ohjeisiin ja käytänteisiin ja sopimus pohjaisiin järjestelyihin. Työeläketoimijat sitouttavat alihankkijansa toimimaan samoin säännöin. Finanssivalvonta ohjeistaa ja valvoo yksityisten työeläkevakuuttajien toimintaa. Myös Eläketurvakeskus ohjeistaa keskeisimmistä käytänteistä. Osittain tietojenkäsittely tapahtuu integroidussa ympäristössä. Esimerkiksi ansiotietorekisteriä hallinnoi AREK, jonka omistavat työeläkevakuuttajat.

6. Kommentit ja huomiot lakiehdotuksen lukuun 2 Julkisen hallinnon tiedonhallinnan yleinen ohjaus (pykälät 5-9 ja niiden yksityiskohtaiset perustelut)

Esityksen mukaan lain 2 lukua ei sovellettaisi työeläkevakuutusyhtiöihin, eläkesäätiöihin ja -kassoihin. Tämä on ohjauksen osalta perusteltua. Jos lain 8 lukua kuitenkin sovellettaisiin, olisi

perusteltua, että 2 luvun 9 §:ää oikeussuojasta ja muutoksenhausta sovellettaisiin myös työeläkelän toimijoihin.

7. Kommentit ja huomiot lakiehdotuksen lukuun 3 Tiedonhallinnan suunnittelu ja kuvaaminen (pykälät 10-12 ja niiden yksityiskohtaiset perustelut)

Esityksen mukaan lain 3 lukua ei sovellettaisi työeläkevakuutusyhtiöihin eikä eläkesäätiöihin ja -kassoihin, mikä on perusteltua.

8. Kommentit ja huomiot lakiehdotuksen lukuun 4 Tietoturvallisuus (pykälät 13-18 ja niiden yksityiskohtaiset perustelut)

Työeläkealalla tiedonhallintalaki tulisi sovellettavaksi lähinnä salassa pidettäviin henkilötietoihin (julkisen vallan käyttöön liittyvät tiedot). Näiden tietojen osalta tietoturvallisuutta koskevat säännökset tulevat tietosuoja-asetuksesta ja kansallisesta tietosuoja-laista. Lisäksi työeläkevakuutusyhtiöiden osalta tietoturvallisuusasiat on säädetty osaksi yhtiön compliance-toimintaa. Finanssivalvonta valvoo toimintaa ja antaa myös tietoturvallisuutta koskien tarkempia määräyksiä ja ohjeita. Tämän johdosta ei ole perusteltavissa, että tietoturvallisuutta koskevaa lukua sovellettaisiin työeläkevakuutusyhtiöihin, eläkesää-tiöihin tai -kassoihin eikä Merimieseläkekassaan.

Esimerkkinä mahdollisesti merkittäviä ja myös tarpeettomia kustannuksia aiheuttavasta vaatimuksesta voidaan mainita 14 §:n 3 momentin vaatimus tietojärjestelmien ja tietorakenteiden suunnittelemisesta siten, että julkisen ja salassapidettävän tietosisällön erottaminen vaivatta toisistaan onnistuu. Työeläkevakuuttajien osalta lain soveltaminen koskisi sellaista toimintaa, jossa kaikki tiedot ovat lähtökohtaisesti salassa pidettäviä. Lain vaatimusten perusteella tietojärjestelmissä olisi kuitenkin jollain tavalla otettava huomioon tämäkin vaatimus mahdollisten ei-salassapidettävien tietojen käsittelemiseksi lain vaatimalla tavalla.

9. Kommentit ja huomiot lakiehdotuksen lukuun 5 Turvallisuusluokittelu (pykälät 19-22 ja niiden yksityiskohtaiset perustelut)

Esityksen 5 luvussa säädetään turvallisuusluokittelusta. Työeläkealalla 5 luvun säännökset koskisivat vain poikkeusoloihin varautumista koskevia tietoja, joten ehdotettu luokitussäntely ei ole työeläkealalla tarpeellista.

10. Kommentit ja huomiot lakiehdotuksen lukuun 6 Asian ja palvelujen tiedonhallinta (pykälät 23-26 ja niiden yksityiskohtaiset perustelut)

Esityksen 6 luvussa säädetään asian yksilöintiin liittyvien perusmetatietojen hallinnasta ja perusmetatietojen yksilöintiin käytettävästä asiatunnuksesta. Yksityiskohtaisesti määritellylle asiakohtaiselle asiatunnuksesta ei ole tarvetta työeläkealalla. Työeläkevakuuttamisessa on käytössä eläkejärjestelynumerot ja henkilötunnukset yhdistävät tiedot oikeisiin henkilöihin. Finanssivalvonta edellyttää asiakirjojen yksilöintiä ja koontia henkilötasolla. Osittain tiedot ovat työeläkealalla yhteisiä, jolloin Eläketurvakeskus antaa asialle asianumeron (ID-numeron). Jos työeläkealalla tulisi ottaa käyttöön viranomaistoiminnan mukainen uusi asianhallintajärjestelmä, olisivat kustannusvaikutukset mittavat. Asianhallintajärjestelmä aiheuttaisi merkittäviä järjestelmämuutoksia kaikille alan toimijoille ja vielä sillä seurauksella, että lakiluonnoksen tarkoittamalla asianhallintajärjestelmällä olisi haitallisia vaikutuksia työeläkevakuuttajien nykyiseen asiakashallintaan, joka luonnollisesti tulee säilyttää työeläkejärjestelmän toimivuuden turvaamiseksi.

Asiarekisteriä koskevan 24 §:n sisältö vastaisi pääosin kumottavaksi ehdotetun julkisuuslain 18 §:n 1 momentin 1 kohtaa sekä valtionhallinnon julkisuusasetuksen kumottavaksi ehdotettavia 5-6 §:ä. Julkisuuslain 18 § mahdollistaa kuitenkin nykyisin kullekin toimijalle järjestää asioiden luettelointi ja löydettävyyden valitsemallaan tavalla. Pidämme nykyistä sääntelyn tasoa riittävänä, eikä näin yksityiskohtainen sääntely ole perusteltua. Julkisuusasetusta ei ole sovellettu työeläkealalla.

Asiarekisteriä koskevien perusteluiden mukaan sitä ylläpidetään mm. asiakirjajulkisuuden toteuttamiseksi (24 §). Työeläkealalla tiedonhallintalakia taas sovellettaisiin julkisen vallan käyttöön liittyen, jolloin käsitellään pääsääntöisesti salassa pidettäviä henkilötietoja. Yksityisillä kilpailun piirissä olevilla työeläkevakuuttajilla salassapito perustuu oleellisesti erilaiseen salassapitokehikkoon. Voidaan perustellusti katsoa, että ko. asiarekisteriä koskeva sääntely ei sovellu työeläkealalle lainkaan. Mitä hyötyä soveltamisesta on työeläkealalla tai mitä haittaa viranomaisille tai hallinnon asiakkaille aiheutuisi siitä, jos työeläkeala ei ole asiatunnuksen ja asiarekisterin muodostamista koskevan sääntelyn piirissä?

11. Kommentit ja huomiot lakiehdotuksen lukuun 7 Tietoaineistojen muodostaminen ja sähköinen luovutustapa (pykälät 27-31 ja niiden yksityiskohtaiset perustelut)

Lakiesityksen 27 §:n mukaan tiedonhallintayksikölle asetetaan velvollisuus säilyttää sille kertyneet tietoaineistot vain sähköisessä muodossa. Esityksestä ei kuitenkaan käy ilmi, mitä asiakirjoja säännös koskisi. Tätä tulisi esityksen voimaantulosäännöksessä selventää siten, että 27 § koskee vain lain voimaan tulon jälkeen saapuneita ja laadittuja asiakirjoja.

Lakiesityksen 29 §:ssä säädettäisiin tietojen luovuttamisesta teknisen rajapinnan avulla. Pykälän mukaan viranomaisten olisi järjestettävä säännöllisesti toistuva vakiosisältöinen tietojen luovuttaminen tietojärjestelmien välillä teknisten rajanpintojen avulla, jos vastaanottavalla viranomaisella on laissa säädetty tiedonsaantioikeus.

Lainsäädännössä ei ole mielestämme tarpeellista säännellä tiettyä teknistä tietojenluovutustapaa pakolliseksi, vaan tekniikasta tulisi lain tasolla säätää ainoastaan periaatetasolla. Esimerkiksi määritelmän ”viestipohjainen” sijasta tulisi käyttää ilmaisua ”sanomapohjainen” tiedonvälitys.

Työeläkealalla tietojenvaihto on erittäin laajaa ja standardisoitua. Tällä hetkellä työeläkealalla tietoluovutukset tehdään teknisen käyttöyhteyden välillä, jos tämä on katsottu kustannustehokkaaksi tavaksi luovuttaa tietoja (ks. kommentit myös kohdasta 3). Sähköisen tiedonluovutuksen osalta on huomioitava kustannukset: vaikka jokin tietojen luovutus on säännöllistä, ei yksittäisten tietojen luovuttamiseksi voida edellyttää rakennettavan aina teknistä rajapintaa. Se ei ole kustannustehokasta. Tämän johdosta pidämme tärkeänä, että säännös ei koske työeläkevakuutusyhtiöitä, eläkesäätiöitä ja -kassoja eikä Merimies-eläkekassaa.

Erillisenä huomiona tuomme esille 30 §:n 2 momentin perusteluissa olevan toteamuksen siitä, että pyrkimyksenä on estää hakujen tekeminen automaattisesti hakurobotin avulla. Tätä mainintaa on tarpeen tarkentaa siten, että selviää, minkälainen toiminta halutaan tarkasti ottaen kieltää. Ei ole mahdollista, että nykyainsäädännössä kiellettäisiin kategorisesti ohjelmistorobotiikan käyttäminen.

12. Kommentit ja huomiot lakiehdotuksen lukuun 8 Tietoaineistojen säilyttäminen ja arkistointi (pykälät 32-38 ja niiden yksityiskohtaiset perustelut)

Työeläkelaeissa on asiakirjojen säilyttämistä koskevat säännökset, joten säilyttämistä koskeva 8 luvun sääntely ei tulisi työeläkealalla sovellettavaksi. Pidämme tätä turhana päällekkäisenä sääntelynä, jonka johdosta pidämme parempana, että säilyttämistä koskeva sääntely olisi pelkästään alan omassa lainsäädännössä. Arkistointia koskevia säännöksiä sen sijaan tulisi soveltaa Eläketurvakeskusta koskien.

13. Kommentit ja huomiot lakiehdotuksen lukuun 9 Erinäiset säännökset (pykälät 39-40 ja niiden yksityiskohtaiset perustelut)

-

14. Muut huomiot

Työryhmäraportti tiedonhallinnan lainsäädännön kehittämislinjauksista oli lausunnolla syksyllä 2017. Totesimme lausunnossamme, että jos jatkotyössä päädytään siihen, että uuden tiedonhallintalain soveltamisala ulotetaan myös julkisia hallintotehtäviä hoitaviin yksityisiin toimijoihin, niin pääsisimme mukaan valmistelutyöhön. Meitä ei kuitenkaan ole kutsuttu kuluneen vuoden aikana pidettyihin valmistelutyöryhmiin mukaan.

Vaikutusten arviointi

Tiedonhallinnan suunnittelu ja kuvaaminen:

-

Tietoturvallisuus:

-

Asian ja palvelujen tiedonhallinta:

-

Tietoaineistojen luovuttaminen ja sähköinen luovutustapa:

-

Tietoaineistojen säilyttäminen ja arkistointi:

-

Muuta huomioitavaa:

Esityksessä ei ole arvioitu vaikutuksia hallinnon ulkopuolisille toimijoille, kuten työeläkealalle aiheutuvia mahdollisia muutoksia ja erityisesti sen mahdollisten lakiesityksestä aiheutuvien tietojärjestelmämuutostarpeiden aiheuttamia kustannuksia.

Esimerkiksi jo pelkästään kuudennen luvun vaatimukset asiatusnoksen käytöstä aiheuttaisi oletettavasti huomattavia tietotekniikkakustannuksia ja epätoivottavia vaikutuksia olemassa oleviin asiakashallinta- ja muihin tietojärjestelmiin. Asiatunnusten yhdenmukaistamisella valtion viranomaistoiminnan kanssa ei kuitenkaan nähdä olevan kustannuksia vastaavaa hyötyä. Työeläkevarojen käytön kannalta mittavia kustannuksia on erittäin vaikea perustella, varsinkin kun tarvittavat viranomaisyhteydet on jo rakennettu työeläkejärjestelmään. Lisäksi kansallinen tulorekisteri parantaa tietojen hyödynnettävyyttä sekä viranomaisten että yksittäisten vakuutettujen ja kansalaisten kannalta.

Kohdassa 4.6 Vaikutukset elinkeinoelämään todetaan vaikutusten olevan vähäisiä ja niiden kohdistuvan vain tietojen säilyttämistä koskevien palvelujen tarjoamiseen. Lakiesityksen perusteella kuitenkin kaikki ”toimeksiannosta tai lukuun” toimivat alihankkijat tulisivat lain soveltamisalan piiriin kaikenlaisen tietoaineistojen käsittelyn osalta 3 §:n mukaisesti. Osin yksityiset palveluntuottajat täyttäisivät lain vaatimukset joka tapauksessa - kuten tietoturvaa koskevat vaatimukset – osin vaikutukset jäävät epäselviksi, kuten millaisia muutoksia esimerkiksi esityksen kuudennen luvun tiedonhallintaa koskevien määräysten toteuttaminen vaatisi.

Sved Pirjo
Työeläkevakuuttajat TELA ry